

3. Niniejszy Protokół będzie ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne będą możliwie jak najprędzej wymienione w Tallinnie.

Wejdzie on w życie 15 dnia po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych i będzie ważny do dnia 31 grudnia 1935 r.

Sporządzono w Warszawie, w dwóch egzemplarzach, dnia 27 marca 1935 r.

J. Beck

H. Markus

3) Le présent Protocole sera ratifié et les instruments de ratification en seront échangés à Tallinn aussitôt que possible.

Il entrera en vigueur le 15-ème jour après la date de l'échange des instruments de ratification et sera valable jusqu'au 31 décembre 1935.

Fait à Varsovie, en double exemplaire, le 27 mars 1935.

J. Beck

H. Markus

Zaznajomiwszy się z powyższym Protokółem, uznaliśmy go i uznajemy za słuszny, zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadczamy, że jest przyjęty ratyfikowany i potwierdzony i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego, wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 9 marca 1936 r.

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

(—) *Marjan Zyndram-Kościałkowski*

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *Beck*

L. S.

386.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 20 czerwca 1936 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Protokołu Taryfowego polsko-estońskiego, podpisanego w Warszawie dnia 27 marca 1935 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu pkt. 3 Protokołu Taryfowego polsko-estońskiego, podpisanego w Warszawie dnia 27 marca 1935 r., wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego Protokołu nastąpiła w Tallinnie dnia 23 maja 1936 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

387.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1936 r.

o szczegółowych zasadach postępowania układowego dla spółdzielni rolniczych i ich central.

Na podstawie art. 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o ulgach w spłacie zobowiązań spółdzielni rolniczych i ich central (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 23) zarządza się co następuje:

Przepisy wstępne.

§ 1. (1) Postępowanie układowe dla spółdzielni rolniczych i ich central handlowych obejmuje cały

majątek spółdzielni (centrali handlowej), z włączeniem niewykazanych w bilansie wierzytelności do członków z tytułu uchwalonych dopłat.

(2) Jeżeli nastąpiło zwolnienie spółdzielni (centrali handlowej) z obliża bez równoczesnego zwolnienia osoby współzobowiązanej, postępowanie układowe obejmuje to zobowiązanie w takim stanie, w jakim ono byłoby objęte, gdyby nie było zwolnienia.

(3) Do postępowania układowego nie wchodzi zobowiązania, które zostały objęte układami konwersyjnymi, zawartymi przez spółdzielnię (centralę handlową) przy pomocy Banku Akceptacyjnego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 109, poz. 973 i z 1935 r. Nr. 82, poz. 507).

§ 2. (1) Do przeprowadzenia postępowania układowego właściwy jest wojewódzki urząd rozjem-

czy do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich, na którego obszarze działania znajduje się siedziba zarządu spółdzielni (centrali handlowej).

(2) Decyzje w sprawach: otwarcia postępowania układowego i zatwierdzenia układu wydaje w formie orzeczeń urząd rozjemczy w pełnym zespole orzekającym, określonym w art. 2 ust. (2) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 roku o ulgach w spłacie zobowiązań spółdzielni rolniczych i ich central (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 23).

(3) W sprawach dotyczących postępowania układowego, nie wymienionych w ustępie poprzedzającym, rozstrzyga w formie postanowienia przewodniczący urzędu rozjemczego.

§ 3. W postępowaniu układowym stosuje się odpowiednio ogólne przepisy o postępowaniu przed urzędami rozjemczymi do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 60), jeżeli rozporządzenie niniejsze inaczej nie stanowi.

§ 4. Żadne postanowienia umów lub innych tytułów, powstałych przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, nie stoją na przeszkodzie wszczęciu postępowania układowego. Postanowienia takie są nieważne, co nie powoduje jednak nieważności pozostałych postanowień tych umów lub innych tytułów.

Otwarcie postępowania.

§ 5. Wniosek o otwarcie postępowania układowego powinien być uzasadniony i poparty dowodami, stwierdzającymi stan majątkowy spółdzielni (centrali handlowej).

§ 6. W przypadku, gdy o otwarcie postępowania układowego wnosi spółdzielnia (centrala handlowa), do wniosku winny być dołączone:

1) zaświadczenie Przewodniczącego Rady Spółdzielczej, stwierdzające, że Minister Skarbu ustalił, iż spółdzielnia (centrala handlowa) posiada charakter spółdzielni (centrali) rolniczej;

2) bilans z wykazem i oszacowaniem stanu czynnego i biernego;

3) projekt układu wraz z opinią właściwego związku rewizyjnego, a jeżeli spółdzielnia (centrala handlowa) nie należy do związku rewizyjnego, z opinią Przewodniczącego Rady Spółdzielczej; opinia winna stwierdzać, czy stan gospodarczy spółdzielni (centrali handlowej) uzasadnia konieczność uporządkowania jej zadłużenia w drodze postępowania układowego, czy propozycje układowe są usprawiedliwione oraz czy spółdzielnia (centrala handlowa) po wypełnieniu warunków układu winna ulec zlikwidowaniu;

4) statut i wyciąg z rejestru spółdzielni;

5) spis wierzycieli ze wskazaniem imion, nazwisk lub firm i adresów oraz wymienieniem wierzycielności i terminów ich płatności;

6) wykaz udzielonych i uzyskanych gwarancji i poręczeń;

7) wykaz tytułów egzekucyjnych przeciwko spółdzielni (centrali handlowej);

8) wykaz członków spółdzielni według stanu z dnia sporządzenia wniosku o otwarcie postępowania układowego;

9) oświadczenie dłużnika, że podane okoliczności są prawdziwe i wyczerpujące.

§ 7. (1) W przypadku, gdy o otwarcie postępowania układowego wnosi wierzyciel lub współzobowiązany ze spółdzielnią (centralą handlową), wniosek winien być złożony w dwóch egzemplarzach; do wniosku wierzyciela winien być dołączony tytuł wykonawczy.

(2) Przewodniczący urzędu rozjemczego zarządzi doręczenie odpisu wniosku spółdzielni (centrali handlowej), wzywając ją równocześnie, by przedstawiła załączniki wymienione w paragrafie poprzedzającym w pkt. 1) — 9). Jeżeli w określonym terminie spółdzielnia (centrala handlowa) załączników tych nie przedstawi, przewodniczący urzędu rozjemczego wyznaczy spośród osób wskazanych przez Związek Rewizyjny lub Przewodniczącego Rady Spółdzielczej — biegłego, który na koszt spółdzielni dostarczy załączniki wymienione w paragrafie poprzedzającym w pkt. 2) — 8).

§ 8. Jeżeli strony nie przedstawiły urzędowi rozjemczemu zaświadczenia Przewodniczącego Rady Spółdzielczej (§ 6 pkt. 1), stwierdzającego, że Minister Skarbu ustalił charakter rolniczy spółdzielni (centrali handlowej), przewodniczący urzędu rozjemczego zwróci się z urzędu do Ministra Skarbu za pośrednictwem Przewodniczącego Rady Spółdzielczej o ustalenie, czy spółdzielnia (centrala handlowa) posiada charakter rolniczy.

§ 9. (1) Jeżeli zgłoszony został wniosek o wszczęcie postępowania układowego, wówczas przewodniczący urzędu rozjemczego, na wniosek osoby współzobowiązanej ze spółdzielnią (centralą handlową) objętą powyższym wnioskiem, może zawiesić egzekucję, skierowaną do majątku współzobowiązanego, który jest posiadaczem gospodarstwa wiejskiego. Zawieszenie egzekucji może być również udzielone współzobowiązanemu, który nie jest posiadaczem gospodarstwa wiejskiego, jeżeli współzobowiązany ten zaciągając zobowiązanie nie pobrał waluty.

(2) Przewodniczący urzędu rozjemczego może również zarządzić wpisanie w księgach hipotecznych nieruchomości należących do spółdzielni (centrali handlowej) ostrzeżeń o zgłoszeniu wniosku o otwarcie postępowania układowego oraz może wydać postanowienie o zawieszeniu egzekucji z majątku spółdzielni (centrali handlowej).

(3) Postanowienie urzędu rozjemczego o zawieszeniu egzekucji nie może dotyczyć egzekucji należności publiczno-prawnych, Banku Akceptacyjnego, Sp. Akc. oraz instytucji kredytu długoterminowego.

§ 10. (1) Po stwierdzeniu, że wniosek odpowiada wymaganiom określonym w paragrafach poprzedzających, przewodniczący urzędu rozjemczego wyznaczy termin do rozpoznania sprawy i na termin ten wezwie pisemnie wnioskodawcę i spółdzielnię

(centralę handlową), a nadto wszystkich wierzycieli przez zarządzenie wywieszenia obwieszczenia w siedzibie zarządu gminy wiejskiej lub miasta, w których obrębie znajduje się siedziba spółdzielni (centrali handlowej). Obwieszczenie to winno być wywieszane w ciągu pięciu dni na tablicy ogłoszeń; usunięcie obwieszczenia przed upływem tego terminu nie wpływa na ważność ogłoszenia.

(2) W terminie, wyznaczonym w myśl ustępu poprzedzającego, urząd rozjemczy na niejawniej rozprawie wysłucha wnioskodawcę, przedstawiciela spółdzielni (centrali handlowej) — gdy wnioskodawcą jest wierzyciel lub współzobowiązany — biegłych i przedstawicieli instytucji opinujących oraz dopuści do wyjaśnień wierzycieli, jeżeli stawili się na skutek obwieszczenia.

§ 11. (1) Jeżeli wniosek jest oczywiście nieuzasadniony, odrzucenie wniosku może nastąpić bez przesłuchania stron.

(2) Urząd rozjemczy odrzuci wniosek, jeżeli uzna:

- 1) że niema podstaw prawnych do otwarcia postępowania układowego,
- 2) że wiarygodność wnioskodawcy może być zaspokojona bez przeprowadzenia postępowania układowego.

§ 12. (1) W orzeczeniu, uwzględniającem wnioski o otwarcie postępowania układowego, winno być wskazane czasopismo przeznaczone do ogłoszeń spółdzielni oraz siedziba zarządu gminy wiejskiej lub miasta, w których dokonywane będą ogłoszenia, dotyczące postępowania układowego.

(2) Niezwłocznie po wydaniu orzeczenia, przewodniczący urzędu rozjemczego zamianuje jednego lub kilku nadzorców oraz zarządzi ogłoszenie o otwarciu postępowania układowego z podaniem nazwiska nadzorca w czasopiśmie wskazanem w orzeczeniu oraz w siedzibie zarządu gminy wiejskiej lub miasta zgodnie z przepisem § 10 ust. (1).

(3) Otwarcie postępowania układowego będzie na żądanie przewodniczącego urzędu rozjemczego ujawnione z urzędu w księgach hipotecznych oraz w innych księgach i rejestrach, do których wpisany jest majątek dłużnika.

(4) Od chwili wpisania w księdze hipotecznej ostrzeżenia o otwarciu postępowania, aż do jego wykreślenia, zbycie lub obciążenie nieruchomości nie może nastąpić bez zezwolenia przewodniczącego urzędu rozjemczego.

(5) Otwarcie postępowania układowego nie zawiesza biegu procesów rozpoczętych i nie tamuje możliwości wszczynania przeciwko spółdzielni (centrali handlowej) nowych spraw sądowych. Koszty procesu sądowego obciążają powoda, jeżeli pretensja została w całości wpisana na listę wierzycieli.

(6) Z chwilą otwarcia postępowania układowego egzekucja przeciwko spółdzielni (centrali handlowej) nie może być wszczęta, a wszczęta ulega zawieszeniu.

§ 13. (1) Orzeczenia urzędu rozjemczego zapadłe w sprawie otwarcia postępowania układowego

mogą ulec zaskarżeniu przez spółdzielnię (centralę handlową) lub wnioskodawcę; orzeczenia, uwzględniające wniosek o otwarcie postępowania układowego, mogą ulec zaskarżeniu także przez wierzycieli.

(2) Dwutygodniowy termin do wniesienia skargi liczy się dla spółdzielni (centrali handlowej) i wnioskodawcy od daty doręczenia im odpisu orzeczenia, a dla pozostałych osób — od dnia ogłoszenia w czasopiśmie wskazanem w orzeczeniu (§ 12 ust. (1) i (2)).

§ 14. (1) Nadzorca (nadzorcy) będzie mianowany z listy ustalonej przez Przewodniczącego Rady Spółdzielczej. Nadzorca obejmuje niezwłocznie po mianowaniu swe czynności. W razie konieczności mianowania kilku nadzorców przewodniczący urzędu rozjemczego ustali podział czynności między nadzorcami, określając ściśle zakres praw i obowiązków każdego z nich. Objęcie czynności przez nadzorcę (nadzorców) winno być stwierdzone w formie protokołu.

(2) Do czynności nadzorca należy nadzór nad zarządkiem majątku dłużnika oraz przeprowadzenie czynności wstępnych, poprzedzających układ, a w szczególności sprawdzenie wiarygodności, sporządzenie listy wiarygodności i projektu układu z wierzycielami.

(3) Od daty otwarcia postępowania układowego dłużnik nie może bez zgody nadzorca rozporządzać swym majątkiem, ani zaciągać zobowiązań, o ile to przekracza zakres zwykłego zarządu. Czynności prawne, zdziałane wbrew temu przepisowi, będą w stosunku do wierzycieli bezskuteczne, jeżeli strona druga wiedziała, że dłużnik przekroczył granice zwykłego zarządu, a nadzorca nie udzielił na to zezwolenia lub temu się sprzeciwił.

(4) Jeżeli dłużnik utrudnia nadzorcę spełnianie prawidłowego nadzoru lub działa na szkodę wierzycieli, przewodniczący urzędu rozjemczego może odebrać dłużnikowi całkowity lub częściowy zarząd majątkiem i przekazać zarząd ten nadzorcę.

(5) Zobowiązania, zaciągnięte za zezwoleniem nadzorca lub niewymagające takiego zezwolenia, jak również zobowiązania zaciągnięte przez nadzorcę nie podlegają postępowaniu układowemu i powinny być wykonane w pełnej wysokości.

§ 15. (1) Do obowiązków nadzorca, wynikających z przepisów paragrafu poprzedzającego, należy między innymi:

1) niezwłocznie po objęciu czynności:

- a) sporządzenie lub sprawdzenie szczegółowe inwentarza majątku,
- b) jeżeli była prowadzona prawidłowa księgowość, sprawdzenie zamknięć rachunkowych za rok poprzedzający otwarcie postępowania oraz przeprowadzenie kontroli rachunku za rok bieżący tudzież sporządzenie zamknięcia i ponownego otwarcia ksiąg z datą objęcia nadzoru,

- c) jeżeli spółdzielnia (centrala handlowa) nie prowadzi księgowości handlowej lub też nadzorca uważa istniejącą księgowość za nieodpowiednią, zarządzenie zaprowadzenia prawidłowej księgowości,
 - d) ustalenie dla zarządu spółdzielni (centrali handlowej) pisemnej instrukcji, ustalającej zakres czynności zwykłego zarządu;
- 2) przedstawienie na każde żądanie sprawozdań i rachunków przewodniczącemu urzędu rozjemczego;
 - 3) w razie zauważenia, że zarząd spółdzielni (centrali handlowej) nie stosuje się do wskazówek lub zarządzeń, doniesienie o tem przewodniczącemu urzędu rozjemczego.

(2) Przy wykonywaniu swych czynności nadzorca winien uwzględniać w równej mierze potrzeby spółdzielni (centrali handlowej), jak również interes wierzycieli i winien stosować się do wskazówek przewodniczącego urzędu rozjemczego. Nadzorcy służy prawo badania każdego czasu stanu majątkowego spółdzielni (centrali handlowej) oraz wszelkich czynności zarządu, niewyłączając przeglądania ksiąg, rachunków i wszelkich innych akt gospodarczych. Nadzorca pobiera wynagrodzenie w wysokości ustalonej przez przewodniczącego urzędu rozjemczego według norm wydanych przez Radę Spółdzielczą.

(3) Nadzorca może być przez przewodniczącego urzędu rozjemczego na wniosek osoby interesowanej lub z urzędu usunięty z zajmowanego stanowiska.

(4) Na czynności nadzorcy służy osobom interesowanym zażalenie, które rozstrzyga ostatecznie przewodniczący urzędu rozjemczego.

Sprawdzenie wierzytelności.

§ 16. (1) Po uprawomocnieniu się orzeczenia urzędu rozjemczego o otwarciu postępowania układowego, nadzorca przystąpi do ustalenia listy wierzytelności i w tym celu wyznaczy jeden lub kilka terminów sprawdzenia wierzytelności, o czym ogłosi w sposób określony w § 12 ust. (2), a ponadto do wnioskodawcy, dłużnika oraz do właściwej władzy skarbowej II-iej instancji rozesła zawiadomienia w listach poleconych. W ogłoszeniach i listach polecanych będzie wskazane miejsce, data wyłożenia listy wierzycieli oraz termin i tryb jej zaskarżenia.

(2) O ile musi być wyznaczony nowy termin sprawdzenia wierzytelności, nadzorca winien podać do wiadomości obecnych datę i miejsce nowego terminu, w przeciwnym bądź razie winien wezwać wierzycieli, wnioskodawcę i spółdzielnię (centralę handlową) jak przy pierwszym terminie.

(3) Zgłoszenie wierzytelności powinno nastąpić w terminie, wyznaczonym przez nadzorcę do sprawdzenia. W zgłoszeniu należy wymienić wierzytelności i przedstawić dowody.

(4) Wierzyciele osobiści, którzy nie zgłoszą w terminie swych roszczeń, tracą prawo wpisania na listę wierzytelności, jeżeli ich wierzytelności nie będą wpisane na tę listę na zasadzie przepisu § 18.

§ 17. Potrącenie długów wzajemnych między spółdzielnią (centralą handlową) a wierzycielem nie jest dopuszczalne, jeżeli wierzyciel:

1) stał się dłużnikiem po dacie otwarcia postępowania układowego,

2) będąc dłużnikiem stał się wierzycielem po tej dacie przez nabycie w drodze przelewu lub indosu wierzytelności, powstałej przed otwarciem postępowania układowego. Potrącenie jednak będzie możliwe, jeżeli nabycie nastąpiło wskutek zapłacenia długu, za który nabywca odpowiadał osobiście albo pewnymi przedmiotami majątkowymi, i jeżeli odpowiedzialność nabywcy za dług powstała przed datą zgłoszenia w urzędzie rozjemczym wniosku o otwarcie postępowania układowego.

§ 18. (1) W wyniku sprawdzenia należy wpisać na listę wierzytelności, zabezpieczone wpisem hipotecznym, oraz wierzytelności, które oparte są bądź na wpisach w prawidłowo prowadzonych księgach dłużnika, bądź na tytułach bezspornych, bądź też są wymienione w spisie wierzycieli i nie budzą wątpliwości, chociażby nie było zgłoszenia ze strony samego wierzyciela. Do kapitału dopisuje się odsetki do dnia otwarcia postępowania układowego.

(2) Nadzorca odmówi wpisania na listę: wierzytelności, zaprzeczonych przez dłużnika, wierzytelności spornych lub co do których istnieje uzasadnione przypuszczenie, że są pozorne.

§ 19. (1) Lista wierzytelności winna być sporządzona w trzech rubrykach, z których pierwsza podawać będzie kwoty kapitału wierzytelności, druga — kwoty skapitalizowanych na dzień otwarcia postępowania układowego należności ubocznych (odsetki, prowizje, koszty i t. p.), trzecia zaś — łączne sumy kwot wymienionych w rubrykach pierwszej i drugiej.

(2) Wierzytelność niepieniężna będzie oszacowana i wciągnięta na listę wierzytelności według wartości z dnia otwarcia postępowania układowego.

(3) Wierzytelności z tytułu świadczeń powrotnych — bez względu na to, czy wierzytelności te są zabezpieczone wpisem hipotecznym, czy też zabezpieczenia takiego nie posiadają — będą wciągnięte na listę po skapitalizowaniu ich według zasad ustalonych w § 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1932 r. o postępowaniu przy opisie i oszacowaniu nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 947).

(4) Wierzytelności w pieniądzech zagranicznych będą wciągnięte na listę po przerachowaniu na pieniądze krajowe, bez względu na termin płatności, według kursu giełdy warszawskiej w dniu otwarcia postępowania układowego, a gdyby takiego kursu nie było — według ceny targowej z tej daty.

(5) Wierzytelności warunkowe, wierzytelności, których termin płatności jeszcze nie nastąpił, oraz wierzytelności, o których mowa w § 1 ust. (2), będą również wpisane na listę.

§ 20. Lista wierzytelności powinna być ustalona w następującym porządku:

1) należności i wierzytelności, posiadające w myśl przepisów art. 800 kodeksu postępowania cywilnego pierwszeństwo przed wierzytelnościami zabezpieczonymi hipotecznie,

2) wierzytelności, zabezpieczone wpisem do księgi hipotecznej lub zastawem na nieruchomości,

3) wszystkie inne wierzytelności.

§ 21. (1) Niezwłocznie po sporządzeniu listy wierzytelności nadzorca prześle ją do urzędu rozjemczego celem jej wyłożenia i ogłosi o wyłożeniu listy w piśmie, wskazaniem w orzeczeniu o otwarciu postępowania układowego (§ 12 ust. (1)). Lista wierzytelności będzie wyłożona w urzędzie rozjemczym w ciągu 20 dni od dnia ogłoszenia o jej wyłożeniu. Osoby interesowane mogą zaskarżyć postanowienie nadzorcy co do wpisania lub odmowy wpisania na listę do przewodniczącego urzędu rozjemczego. Przewodniczący urzędu rozjemczego zarządzi wpisanie bądź wykreślenie całości lub części wierzytelności, jeżeli osoba interesowana dostatecznie uprawdopodobni swoje żądanie. Od postanowienia przewodniczącego urzędu rozjemczego niema środka odwoławczego.

(2) Postanowienie to nie pozbawia osób interesowanych prawa wniesienia pozwu na zasadach ogólnych.

(3) Wpisanie wierzytelności na listę uprawnia wierzyciela do udziału w postępowaniu układowym i określa sumę, z którą może uczestniczyć w zgromadzeniu wierzycieli.

(4) Po rozstrzygnięciu zażaleń na postanowienia nadzorcy co do wpisania lub odmowy wpisania wierzytelności na listę, przewodniczący urzędu rozjemczego zatwierdza listę w ostatecznym brzmieniu.

Projekt układu i zgromadzenie wierzycieli.

§ 22. (1) Po sporządzeniu listy wierzytelności nadzorca przystąpi do przygotowania ostatecznego projektu układu i wyznaczy termin zgromadzenia wierzycieli. Wierzycieli wciągniętych na listę wierzytelności wezwie nadzorca na zgromadzenie wierzycieli, załączając do wezwania oprócz projektu układu odpis listy wierzytelności, zatwierdzonej przez przewodniczącego urzędu rozjemczego.

(2) Poręczyciele i współzobowiązani ze spółdzielnią (centralą handlową) mogą być obecni na zgromadzeniu wierzycieli, nie biorą jednakże udziału w głosowaniu.

§ 23. (1) Bez zgody interesowanych wierzycieli układ nie może przewidywać obniżenia opro-

centowania, obniżenia sumy długu oraz odroczenia terminu płatności wierzytelności powstałych po dniu 31 grudnia 1934 r. Wystawienie przez spółdzielnię (centralę handlową) po dniu 31 grudnia 1934 r. nowych obligów w celu wymiany w części lub całości obligów dawniej wydanych lub pokrycia dawniej zaciągniętych zobowiązań — choćby nawet było dokonane w trybie odnowienia zobowiązania — nie jest w rozumieniu rozporządzenia niniejszego zaciągnięciem nowego długu. Przepis ustępu niniejszego nie dotyczy spółdzielni (central handlowych), co do których wydana została opinia, że winny ulec zlikwidowaniu (§ 6 pkt. 3).

(2) Jeżeli układ przewiduje całkowite lub częściowe zwolnienie z zobowiązania poręczycieli lub współzobowiązanych, wówczas w układzie tym winny być przewidziane również:

1) całkowity lub częściowy zwrot udzielonych przez poręczyciela lub współzobowiązanego tytułów gwarancyjnych,

2) zmniejszenie sumy układu konwersyjnego, w przypadku gdy zobowiązanie poręczyciela lub współzobowiązanego zostało objęte układem konwersyjnym, zawartym za pośrednictwem Banku Akceptacyjnego,

3) odpowiednie wykreślenie wpisów hipotecznych, zapisanych na majątku poręczyciela lub współzobowiązanego.

§ 24. (1) Zgromadzenie wierzycieli zwołuje nadzorca na termin, oznaczony w porozumieniu z przewodniczącym urzędu rozjemczego; jednocześnie z zawiadomieniem o terminie należy przestać wierzycielom i dłużnikowi projekt układu.

(2) Zgromadzeniu wierzycieli przewodniczy przewodniczący urzędu rozjemczego.

(3) Głosowanie wierzycieli odbywa się z listy obecności, do której wpisuje się również osoby, oddające swój głos na piśmie.

§ 25. (1) Na zgromadzeniu wierzycieli przewodniczący urzędu rozjemczego zarządzi dyskusję nad warunkami układu; nadzorca winien przedstawić uzasadnienie propozycji układowych. Wierzyciele, przedstawiciel spółdzielni (centrali handlowej) oraz poręczyciele i współzobowiązani ze spółdzielnią (centralą handlową) mogą zgłaszać pisemnie poprawki do propozycji układowych, jednakże na tem samym zgromadzeniu nie mogą być uchwalone poprawki, któreby zmieniały projekt układu w znacznym stopniu na niekorzyść wierzycieli, którzy głosowali na piśmie.

(2) Jeżeli przewodniczący urzędu rozjemczego przekona się, że zgłoszone poprawki mają widoki uzyskania większości przewidzianej w § 26, wówczas nadzorca w porozumieniu z przewodniczącym natychmiast ustali termin ponownego zgromadzenia i poda go do wiadomości obecnych. Wierzycieli nieobecnych, którzy głosowali na piśmie, wezwie nadzorca na nowy termin, podając równocześnie istot-

na treść wniesionych poprawek. Ponowny termin może być wyznaczony najwcześniej w 7 dni od daty pierwszego zgromadzenia wierzycieli.

(3) Osnowa układu będzie wciągnięta do protokołu. W protokole należy wymienić wierzycieli, głosujących ustnie bądź na piśmie za układem i przeciwko układowi. Protokół podpisuje przewodniczący urzędu rozjemczego i protokółant.

(4) Zarówno przewodniczący urzędu rozjemczego, jak i nadzorca, winni na zgromadzeniu wierzycieli dążyć do porozumienia się stron i do doprowadzenia układu do skutku.

§ 26. (1) Układ jest przyjęty, jeżeli za nim opowiedzą się wierzyciele reprezentujący łącznie więcej niż połowę ogólnej sumy wierzytelności, które uprawniają do głosowania. Jeżeli na zebraniu wierzyciele nie stawiają się w liczbie potrzebnej do przyjęcia układu, ustalony zostanie nowy termin zgromadzenia w czasie nie krótszym jak 7 dni, na którym układ będzie mógł być przyjęty, jeżeli za nim opowiedzą się spośród wierzycieli biorących udział w głosowaniu wierzyciele, posiadający łącznie więcej niż połowę ogólnej sumy wierzytelności reprezentowanych na zgromadzeniu.

(2) Układ przyjęty przez wierzycieli wymaga zatwierdzenia przez urząd rozjemczy, który orzeka po wysłuchaniu osób, których wyjaśnienia uważa za potrzebne, i po przeprowadzeniu potrzebnych dowodów.

§ 27. (1) Urząd rozjemczy odmówi zatwierdzenia projektu:

- 1) jeżeli projekt układu w całości lub w części niezgodny jest z przepisami prawa,
- 2) jeżeli postępowanie, poprzedzające przyjęcie projektu układu, zawiera uchybienia, mogące mieć istotny wpływ na przebieg postępowania.

(2) Jeżeli urząd rozjemczy uzna, że stanowisko wierzycieli, którzy głosowali przeciwko układowi, lub zarzuty przedstawiciela spółdzielni (centrali handlowej) lub osoby współzobowiązanej ze spółdzielnią są uzasadnione, wówczas może bądź sam prostować w uchwalonym projekcie układu uchybienia mniejszej wagi, bądź może polecić nadzorcy zwołanie ponownego zgromadzenia wierzycieli w celu usunięcia uchybień postępowania lub przeprowadzenia odpowiednich zmian w projekcie układu.

(3) Jeżeli urząd rozjemczy uzna, że w układzie nie zostały dostatecznie uwzględnione wnioski osób współzobowiązanych ze spółdzielnią (centralą handlową), wówczas może zmienić lub uzupełnić postanowienia układu, przyznając współzobowiązanym warunki spłaty i oprocentowania, ustalone dla dłużników rolniczych w przepisach rozdziału V rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu dłużników rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59).

§ 28. Jeżeli układ na zgromadzeniu wierzycieli nie został przyjęty, przewodniczący urzędu roz-

jemczego na wniosek nadzorcy może wprowadzić do projektu układu odpowiednie zmiany i polecić nadzorcy zwołanie ponownego zgromadzenia celem przyjęcia projektu układu w trybie określonym w § 26.

§ 29. W przypadkach, gdy wydana została opinia, że spółdzielnia (centrala handlowa) winna ulec zlikwidowaniu (§ 6 pkt. 3), urząd rozjemczy może uzależnić zatwierdzenie układu od powzięcia przez spółdzielnię statutem przewidzianej uchwały o rozwiązaniu.

§ 30. (1) O zatwierdzeniu układu (§ 26) należy ogłosić sposobem przewidzianym w § 12 ust. (2). W ciągu 14 dni od dnia ogłoszenia w czasopiśmie wskazanym w orzeczeniu o otwarciu postępowania układowego orzeczenie może być zaskarżone przez dłużnika, wierzyciela lub osobę współzobowiązaną ze spółdzielnią (centralą handlową).

(2) Orzeczenie, odmawiające zatwierdzenia układu, może być zaskarżone przez wnioskodawcę lub spółdzielnię (centralę handlową) w ciągu 14 dni od doręczenia orzeczenia.

§ 31. (1) Układ, zatwierdzony przez urząd rozjemczy, obowiązuje wszystkich wierzycieli wpisanych na listę, niewyłączając tych, którzy nie brali udziału w zgromadzeniu wierzycieli. Wierzyciele niewpisani na listę nie mają prawa zaskarżać układu, ani nie mają prawa do wartości, przekazanych na mocy układu wierzycielom na listę wpisanym. Postanowienia układu przewidziane w art. 4 ust. (1) pkt. 1) i 2) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o ulgach w spłacie zobowiązań spółdzielni rolniczych i ich central (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 23), obowiązują również wierzycieli niewpisanych, a urząd rozjemczy może przewidzieć w stosunku do nich wszelkie ograniczenia, mające na celu umożliwienie wykonania układu w stosunku do wierzycieli wpisanych.

(2) Wypis orzeczenia, zatwierdzającego układ, łącznie z częściowym wypisem ostatecznej listy wierzytelności oraz z wypisem zatwierdzonego układu, stanowi tytuł egzekucyjny.

(3) W przypadku zatwierdzenia układu, urząd rozjemczy zarządzi wykreślenie ostrzeżeń o postępowaniu układowym w księgach hipotecznych nieruchomości należących do spółdzielni (centrali handlowej), a równocześnie zarządzi wpisanie zabezpieczeń hipotecznych w układzie przewidzianych.

Przepisy końcowe.

§ 32. (1) Koszty postępowania układowego, niewyłączając wynagrodzenia nadzorcy oraz zwrotu poniesionych przez niego wydatków, obciążają spółdzielnię (centralę handlową). Wierzycielowi nie służy prawo do zwrotu kosztów czynności podjętych przez niego w postępowaniu układowym; nie dotyczy to wszakże kosztów poniesionych przez wierzyciela, poręczyciela lub współzobowiązanego

w związku z wystąpieniem przez nich z wnioskiem o wszczęcie postępowania układowego, jeżeli urząd rozjemczy orzekł zgodnie z ich wnioskiem.

(2) Od wniosku o otwarcie postępowania układowego pobiera się wpis stosunkowy w wysokości $\frac{1}{4}\%$ wartości stanu czynnego majątku spółdzielni (centrali handlowej). Jeżeli wpis wynosi więcej jak 250 zł, wnioskodawca może na poczet wpisu uiścić tymczasowo zaliczkę w kwocie 250 zł; nadwyżkę ponad kwotę zaliczki winien wnioskodawca wpłacić w ciągu 14 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem umorzenia sprawy. W wyjątkowych przypadkach przewodniczący urzędu rozjemczego, biorąc pod uwagę szczególne trudności finansowe wnioskodawcy, może obniżyć wpis, nie poniżej jednak 50 zł. Od zażaleń na czynności lub postanowienia nadzorca pobiera się wpis stały w wysokości 10 zł. Poza tem pobiera się w postępowaniu układowem opłaty kancelaryjne i koszty postępowania według zasad określonych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 stycznia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 22). Opłaty wpływają w 80% na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, a w 20% na dochód Centralnego Biura do Spraw Finansowo-Rolnych.

(3) Od skargi o uchylenie orzeczenia urzędu rozjemczego (art. 26 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o urządach rozjemczych do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich — Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 60) pobiera się wpis stały w wysokości 20 zł.

§ 33. Postępowanie upadłościowe lub postępowanie układowe uregulowane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 836) nie mogą być wszczęte, a wszczęte postępowania ulegają umorzeniu w przypadku otwarcia co do tej samej spółdzielni (centrali handlowej) postępowania układowego na podstawie rozporządzenia niniejszego.

§ 34. Władze, urzędy i osoby, przeprowadzające postępowanie układowe lub współdziałające w przeprowadzeniu tego postępowania, obowiązane są dochować tajemnicy w sprawach dotyczących stosunków majątkowych dłużnika, które w związku z wykonywaniem zleconych im czynności dojdą do ich wiadomości; dotyczy to w szczególności urzędzenia i prowadzenia przedsiębiorstwa jak również wszelkich spraw objętych tajemnicą zawodową.

§ 35. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 36. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj-Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

388.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1936 r.

w sprawie ustalenia stosunku rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych do przepisów innych ustaw i rozporządzeń.

Na podstawie art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Przepisów ustawy z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 213) nie stosuje się:

- a) do długów rolniczych, których sposób spłaty i oprocentowania został ustalony z mocy samego prawa w myśl przepisów art. 41 i 42 rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych — od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia,
- b) do długów rolniczych, co do których sposobu spłaty i oprocentowania zapadło prawomocne orzeczenie urzędu rozjemczego lub została zawarta ugoda (układ) przed tym urzędem — od dnia wydania orzeczenia lub zawarcia ugody (układu).

(2) Odroczenie terminu płatności długów hipotecznych na podstawie ustawy wymienionej w ustępie poprzedzającym nie stanowi przeszkody do zastosowania przepisu art. 41 ust. (1) rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, jeżeli umowny termin płatności długu hipotecznego przypadał w okresie przed 1 kwietnia 1935 r.

§ 2. W przypadkach, gdy instytucja wierzycielska, oznaczona jako uprawniona do zawierania układów konwersyjnych na Bank Akceptacyjny na podstawie art. 1 ust. (1) ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ułatwieniach dla instytucji kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 109, poz. 973), zawarła lub zawrze z dłużnikiem układ konwersyjny, do wierzytelności objętych układem konwersyjnym nie stosuje się przepisów rozporządzenia o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych, dotyczących terminu spłaty i oprocentowania długów rolniczych.

§ 3. (1) Postępowanie sądowe, prowadzone na podstawie prawa o postępowaniu układowem (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 93, poz. 836), jak również na podstawie rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej o zapobieganiu upadłości (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 20 i Nr. 27, poz. 244) oraz o zapobieganiu skutkom trudności płatniczych w rolnictwie (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 72, poz. 652), win-